

Men, siger den ærede Ordfører, der er ogsaa andre Hensyn at tage, der er Hensynet til, at Folketinget ikke vokser for stærkt. Ja, det er rigtigt, det er det Hensyn, man har gjort gældende overfor den nuværende Grundlovsbestemmelse, det er det Hensyn, som har gjort det saa overmaade vanskeligt at faa en Valglovsrevision. Thi Grundloven siger, at Folketingets Medlemsantal skal vokse efter Folkemængden, og man kan ikke, naar man stiller sig paa Grundlovens Grund, komme uden om det. Men fordi man udelod Maksimumsbestemmelsen og nøjedes med et Minimum, forpligtede man jo ikke Fremtidens Lovgivningsmagt til ved eventuelle Valglovsrevisioner at forøge Tallet, og man forpligtede den navnlig ikke til at udvide Tallet i et bestemt Omfang, saaledes som den nuværende Grundlovsbestemmelse gør. Man stillede den fremtidige Lovgivningsmagt frit. Jeg vilde derfor ganske vist have anset det for mere konsekvent, om man havde nøjedes med at sætte: Folketingets Medlemsantal er mindst 124, og havde udeladt Maksimumsbestemmelsen. Naar vi alligevel ere gaaede med dertil, er det, fordi vi ikke kunde opnaa flere Indrømnelser, og fordi vi til syvende og sidst have det Haab, at inden denne Maksimumsbestemmelse bliver en saadan Spændetroje, at man næsten ikke kan komme af Stedet, er, som ogsaa det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) udtalte, Tiden kommen til en almindelig, demokratisk, dybt gaaende og omfattende Grundlovsrevision.

Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgekreds udtalte, kan jeg paa enkelte Punkter henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har fremsat. Jeg vil kun kort supplere et Par af hans Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgekreds sagde, at hvad der her blev tilbudt, var ingen væsentlig Udvidelse af Byernes Repræsentation. „Thi,“ sagde han, „det bliver ikke en forøget Repræsentation i Almindelighed af Byernes Repræsentanter, at Hovedstaden alene faar en 5—6—7 Kredse — jeg tager i denne Forbindelse Frederiksberg med —, og der saa andetsteds i Landet lægges 3—4 ny Kredse, naar 1 eller højst 2 af disse Kredse — jeg tror ikke, det bliver mere end 1 — bliver virkelige Bykredse; det er ingen Opfyldelse af Byernes Krav undtagen for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende.“ Det ærede Medlem indrømmer altsaa, at for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende foreligger der her en Indrøm-

melse af Byernes Krav, men saa undrer det mig virkelig, at det ærede Medlem, som er Repræsentant for København-Frederiksbergs og specielt er frederiksbergsk Repræsentant, stiller sig saa ligegyldigt, ja saa fjendtligt, og ved hele sin Tone og Maade at behandle denne Sag paa saa uvilligt overfor denne Sag, naar han dog indrømmer, at der for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende foreligger en Opfyldelse af Byernes Krav. Hvad Provsbyerne angaar, har det ærede Medlem for Viborg fuldkommen Ret i, at baade Aarhus, Aalborg og Esbjerg ville faa en ren Bykreds, men at dernæst en hel Række andre Købstadkredse kun ville blive forandrede saaledes, at Bybefolkningen faar Overvægt.

Nu forlanger det ærede Medlem for Frederiksberg besynderlig nok rene Bykredse. Det er min Opfattelse, at Bybefolkningen absolut er bedre tjent med en Ordning, hvorved der bliver en hel Del Kredse, hvori Bybefolkningen ikke udgør hele Vælgerbefolkningen, men kun en overvejende Del af Vælgerbefolkningen, end hvis vi fik en Ordning, hvorved Bybefolkningen i Danmark blev fordelt i rene Bykredse. Det er dog aabenbart, at Bybefolkningen staar sig bedst ved den førstnævnte Ordning, thi der bliver flere Kredse, hvori Bybefolkningen kan gøre sin Indflydelse gældende, naar der er en Række Kredse, hvor Bybefolkningen udgør $\frac{3}{4}$ eller $\frac{2}{3}$ af Vælgerne, medens Landbefolkningen kun udgør $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af Vælgerne. Det ærede Medlem stiller sig her ved hele sin Betragtning ikke paa Byernes Standpunkt, men i Modsætning til Byernes virkelige Interesse i denne Sag.

Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) har allerede berørt et Punkt, jeg vilde have spurgt det ærede Medlem om. Jeg spurgte ham om det i Gaar, da jeg havde Ordet, men vilde ikke gaa nærmere ind paa Sagen, før det ærede Medlem havde talt. Jeg spurgte: Hvorfor har det ærede Medlem ikke stillet det Forslag, han har bebudet ved Sagens første Behandling? Nu har en Partifælle af ham — endog en Partifælle, der indtager en saa fremtrædende Plads i Højre, at han er Partiets eller Valgruppens Repræsentant i Finansudvalget, Partiets eller Valgruppens Fører, kan man sige, skønt han ganske vist, som vi ogsaa saa i Gaar, ikke saa sjældent desavoueres af sit Parti, hvad der bliver et indre Mellemværende — undret sig derover. Mig undrer det ogsaa. Jeg spurgte i Gaar, men fik intet